

Reglen saaledes, at ingen Afgift skal betales for Hunde, der ere under 20 Tommer, medens der derimod for Hunde, der ere over 20 Tommer hoi, skalde betales 3 Kr. om Aaret og saa desuden naturligvis en hoiere Afgift for hver Hund, Vedkommende holder mere end een. Det er disse Bestemmelser, ved hvilke man er standset for Landets Vedkommende i det andet Thing. — De øvrige Regler i Lovforslaget ere ikke væsentligt forskellige fra dem, der fandtes i det oprindelige Lovforslag. Bestemmelsen i § 7 er noget forskjellig fra den tidligere derved at Bødens Maximum er nedsat fra 200 til 100 Kr., men ellers er Reglen vedblivende omtrent den samme. Der er egentlig kun foregaaet den Forandring, at man i den tidligere Affattelse, hvor der taltes om, at naar en Hund „gjøende“ forfølger Noget, skal der bødes, har strøget Ordet „gjøende“ ud, saa at der blot staar, naar Hunden forfølger Noget. — Der er dernæst indsat en § 9, der gaar ud paa, at man under Straffebøder fra 2 til 20 Kr. skal holde sin Tævehund hjemme i Løbetiden eller i alt Fald forhindre, at den streifer om paa offentlige Gader, Veie og Pladser. Dog foreskrives det kun, at Kommunalbestyrelsen kan beslutte noget Saadant paa Steber, hvor der ikke gjælder Politivedtægt. Hvor der gjælder en Saadan, er man gaaet ud fra, at dette Forhold fornuftigvis vilde være ordnet i Politivedtægten, og det er det ogsaa i mange Politivedtægter, det er en temmelig hyppig forekommende Bestemmelse. Det, som Paragrafen gaar ud paa, er altsaa at aabne de Kommuner, der henhøre til Amter, i hvilke man ikke har Politivedtægter, Adgang til at faae lignende Bestemmelser gjort gjældende hos dem selv. Jeg antager nu imidlertid ikke, at det vil faae synnerlig praktisk Betydning, thi i alle Kjøbstæder, saavel som i Kjøbenhavn, gjælder der jo en Politivedtægt, ligesom ogsaa i de til Kjøbenhavn grændjende Distrikter og i mange af Amtene. — Det er i det Væsentlige de Forandringer, der ere foregaaede.

Naar jeg nu skal udtale mig om min Stilling til Lovforslaget vil jeg først bemærke, at da jeg jo fra Begyndelsen af slet ikke har foreslaaet Noget om Hundeafgift paa Landet, er min Stilling med Hensyn til det Spørgsmaal den, at jeg for min Del ikke kan staa fast derpaa, og at jeg altsaa kun kan sige, at naar Thingene kunne og ville enes om Indførelse af en Afgift paa Landet, som jeg egentlig slet ikke havde tænkt mig oprindeligt skulde indføres, kan jeg ikke have Noget derimod. Dertilmod, jeg vil anse det for i og for sig gavnligt. Men naar jeg ikke har foreslaaet det fra Begyndelsen af, var det, fordi

jeg ikke tænkte mig Muligheden af, at noget Saadant kunde føres igjennem. Min Stilling er derfor til dette Spørgsmaal den, at jeg ikke har Noget imod, at man tager, hvad man kan faae i Retning af hæmmende Bestemmelser. — Hvad Kjøbenhavn og Kjøbstæderne angaar, er der ganske vist ikke naaet saa Meget, som jeg oprindeligt havde foreslaaet; men der er jo imidlertid alligevel naaet overordentligt Meget i Sammenligning med den nuværende Tingenes Tilstand, saaledes at Lovforslaget vil være et meget betydeligt Fremskridt. Jeg mener derfor, at det vil være rettest at modtage det i det Væsentlige, som det er, i hvert Tilfælde uden betydelige Ændringer; thi selv om man har maattet staa Noget af paa de Fordringer, man har stillet, vil dog Forholdet, tror jeg, i det Hele taget vinde. Selve det Princip, at Afgiften fastsættes i Loven og ikke overlades til Kommunalbestyrelserne, er jo Noget, der kan siges meget for og meget imod. Allerede ved Sagens Behandling her i Thinget i Fjor, fremsattes der forskellige Meninger om det Spørgsmaal, og der kom ogsaa her Stemmer frem i den Retning, at det ikke var heldigt, at Kommunalbestyrelsen skulde fastsætte Afgiften, da det derved let kunde blive et Spørgsmaal, der kunde komme til at spille for stor en Rolle i Kommunerne, og kunde faae Virkninger, som det ikke var ønskeligt at den Slags Bestemmelser fik. — Jeg vil derfor i det Hele taget anbefale Lovforslaget til det ændrede Thing, og selv om man ogsaa maatte ville foretage en eller anden Ændring deri, vil jeg anbefale, at være varsom og ikke gribe for stærkt ind i Hovedspørgsmaalene; da jeg er bange for, at man ellers maatte vil udsætte sig for, at der ikke kommer en Lov i Stand; og jeg maa holde paa, at denne Lov, selv om den ikke bliver væsentligt forandret, dog alligevel er et godt Fremskridt, sammenlignet med den bestaaende Tingenes Tilstand.

Steffensen: I Hovedsagen har jeg ikke Noget at erindre mod dette Lovforslag, der ogsaa forekommer mig i det Væsentlige at være et Fremskridt; men der er dog enkelte Punkter, som jeg nok kunde ønske noget ændrede, og hvorom jeg skal tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. Det første Punkt er Bestemmelsen i Slutningen af Lovforslagets § 2, hvorefter Afgiften i Kjøbstæderne for Hundetegn skal tilfalde Kommunekasserne. Hidtil har Forholdet efter Blakot af 29de Oktober 1824 og Lov af 19de Februar 1870 være det, at Afgiften, der oprindeligt helt tilfaldt Politikassen, nu deles saaledes, at Forhøielsen af Afgiften tilfalder Kommunekassen.